

Nr 42.

Av herr Wikström, med förslag till viss bestämmelse om tull å kärl och behållare av järnplåt med invändig beklädnad av aluminium.

Under de senare åren har vid tillverkning av vissa metallarbeten kommit till användning ett nytt material, bestående av en stomme eller kärna av järn, vilken helt eller delvis överklätts med plåt av någon lättmetall, företrädesvis aluminium. Ifrågavarande material — s. k. armerad lättmetall — har särskilt funnit användning vid framställning av fat och andra behållare. Det yttre omhöljet i dessa utgöres av järnplåt, under det att innerväggarna bestå av aluminiumplåt, som genom tryck inifrån bringats att sluta fullständigt tätt intill den omgivande järnplåten. På grund av aluminiums egenskaper att motstå inverkan av syror och att icke ingå giftiga föreningar med de ämnen, med vilka den kommer i beröring, hava dessa kärl i vissa länder fått allt mera ökad användning vid framställning, transport och lagring av kemiska produkter, sprit, öl, mineralvatten, flyktiga oljor, köttextrakt, margarin, mjölkpreparat m. m.

Med hänsyn till de praktiska och hygieniska fördelar, som ifrågavarande kärl erbjuda, lärer det kunna anses önskvärt, att desamma kunde komma till användning även i vårt land. Enligt vad av representanter för vederbörande industrier uppgivits, torde de sålunda kunna få en viktig uppgift att fylla inom den kemiskt-tekniska industrien samt vissa födoämnesindustrier. Då det emellertid icke förekommer någon inhemsk tillverkning av kärnen i fråga, är man för deras användning här i landet hänvisad till införsel från utlandet. Därvid har varan i regel förtullats såsom arbeten av aluminium enligt tulltaxerubrik 953/931 med tull av 50 öre per kilogram. Enligt vad som uppgivits har denna tullbehandling grundats på bestämmelserna i § 1 mom. b) av tulltaxeunderrättelserna, enligt vilka bestämmelser en genom mekanisk bearbetning framställd vara, som är sammansatt av beståndsdelar, hänförliga till tulltaxerubriker med olika tullsatser, skall förtullas i sin helhet efter huvudbeståndsdel, varmed förstås den del, som ger varan dess karaktär. Huvudbeståndsdel har i detta fall ansetts vara den del, som utgör aluminiumarbete, dels emedan denna del bildar det egentliga förvaringskärl och på samma gång gör kärlet i fråga lämpat för dess särskilda ändamål, dels med hänsyn till att aluminiumplåten, ehuru dess tjocklek utgör endast en tredjedel av järnplåtens, har ett mångfaldigt högre värde än järnplåten.

Emellertid är förenämnda tull av 50 öre per kilogram, vilken motsvarar i det närmaste 50 procent av varuvärdet, alltför betungande för att varorna skulle kunna införas hit till landet. Under sådana omständigheter synas åtgärder böra vidtagas för en ändring av tulltaxan, varigenom berörda artiklar bleve underkastade en mera skälig tull. Beträffande storleken av en dylik tull samt sättet för tulltaxeändringens genomförande må framhållas följande.

Ifrågavarande kärl, vilkas vikt vanligen ligger mellan 40 och 300 kilogram per stycke, bestå i regel till nio tiondelar av vikten av järnplåt och en tiondel av aluminiumplåt, vilken proportion praktiskt taget är oberoende av kärlets styckevikt. Det synes då lämpligt att för kärnen i dess helhet finge utgå en tull, som utgör sammanlagda tullen av de i dem ingående arbetena av järnplåt, respektive aluminiumplåt. Därest den del av varan, som utgöres av järnplåtarbete, kunde tullbehandlas särskilt för sig, torde densamma, såsom framställd genom svetsning, bliva hänförlig till tulltaxerubrik 750 med tull av 8 öre per kg. Den del av varan, som utgör arbete av aluminiumplåt, torde däremot komma att tullbehandlas såsom aluminiumarbete med tull av 50 öre per kg. Med tillämpning av ovan angivna viktproportion mellan i kärnen ingående järn och aluminium skulle alltså den sammanlagda tullen komma att uppgå till omkring 12 öre per kg., motsvarande tullen å järnplåtarbetet med 50 procents tillägg. En sådan tull av 12 öre per kg. motsvarar ungefär 12 procent av varans värde.

Den lämpligaste formen för en dylik tulltaxeändring synes vara att i en särskild anmärkning införes ett stadgande av innebörd att, förutom den för järnplåtvaror fastställda tullen, för på dylikt sätt framställda varor skall utgå en särskild tilläggstull av 50 procent av nämnda tull. Denna anmärkning bör i första hand avse förenämnda rubrik 750. Då emellertid i enstaka fall även rubrikerna 751 och 753 torde kunna komma i tillämpning för järnplåtvaran såsom sådan, synes anmärkningen ifråga även höra hava avseende på sistnämnda rubriker.

På grund av vad ovan anförts, får jag härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta att under rubrik 753 i gällande tulltaxa infogas en anmärkning av följande lydelse:

»Anm. till nr 750—751 och 753. Fat samt andra kärl och behållare av järnplåt med invändig beklädnad (armering) av aluminium tullbehandlas efter vad för plåt- och bleckvaror, ej särskilt nämnda, är stadgat, med tillägg av 50 procent av tullbeloppet.

Ant. Wikström.